

Молодий комбайнар

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 5 грудня 1939 р.

Субота, 1 серпня 1981 року

№ 92 (2976)

Ціна
2 коп.

Сьогодні

попереду:

серед молодих комбайнерів:

СК-5.

Сергій СВЕТЕЛИК з радгоспу імені Димитрова Устинівського району — з площі 315 гектарів зібрав 8890 центнерів зерна.

Микола САВРАНСЬКИЙ з колгоспу імені Карла Маркса Добровеличківського району — на 385 гектарах намолов 8654 центнери зерна.

Володимир ШИМШАРЬОВ з колгоспу імені Пархоменка Новоукраїнського району — на 270 гектарній площі намолов

8170 центнерів зерна. Омельян ПЕТРЕНКО з колгоспу імені Куйбишева Гайворонського району — з площі 270 гектарів зібрав 7509 центнерів зерна.

Сергій ГРУШКА з колгоспу імені XX з'їзду КПРС Онуфріївського району — скошив 232 гектари, намолов 7395 центнерів зерна.

СК-6

Микола ВАКУЛЕНКО з колгоспу «Дружба» Олександрівського району — з 269 гектарів намолов 9947 центнерів зерна.

Олександр ПІДКУЛЬ з радгоспу Перегонівського цукрокомбінату Голованівського району — на 302 гектарах намолов 9687 центнерів зерна.

У змагання на приз космонавта Л. І. Попова включилися всі молоді жнивники області. Сів за штурвал степового корабля і секретар комітету комсомолу колгоспу імені Карла Маркса Віктор Озирний. Втретє жниве він зі своїм помічником комсомольцем Романом Турником. Та еперше стає лідером змагання молодих не тільки у своєму господарстві, а й в районі. Успіхові сприяла боротьба колгоспних жнивників-комсомольців за почесний приз імені космонавта Л. І. Попова.

Важким було те пшеничне поле. Косогір, ями, клуподібні ділянки... Орати й збирати урожай посілали туди завжди найдосвідченішіх. А нинішнього року вирішили не відступитися від іпатівського методу — направили загін.

Отже, всі шість комбайнів вирушили на поле. Стали піднімати валки, по-

стиві — три комсомольсько-молодіжні екіпажі, більшість водіїв — теж молоді. Сперечалися гаряче, але недовго. Вирішили: будемо боротися.

— А ти ж, Маріє, інформуй нас про хід змагання за приз космонавта, — наказали хлопці своєму агітаторові.

Те важке поле впрорали

ЦЕЙ ЗОРЯНИЙ ЖНИВНИЙ ЧАС

ЗМАГАННЯ ЗА ПРИЗ КОСМОНАВТА Л. І. ПОПОВА

як у перші. Нехай не вдається нам здобути жаданий приз, але, участь в обласному змаганні нам багатьо дала. Во-

...Жниве ще тільки починалися у районі. Ми з першим секретарем райкому комсомолу Василем Полухом навідалися у колгосп «Родина». Треба було довідатися, як молодь почуває себе перед стартом, чи не виникло, був, останнім часом якихось непередбачених проблем. І ось застало молодих хліборобів у розпачі. Ви-являється, вчора уже був пробний вихід, і стало очевидним, що організація жнивної кампанії не до кінця продумана. Траплялося, що комбайн чекає з повним бункером автомобіля, а його немає, бо відправили на інше поле; а то напакі: автомобілі стоять порожні, бо комбайн не естигає намолочувати. Кожен комбайнер, шофер прагнули зробити якнайкраще, та невідрегульований механізм взаємодії

ЗОРІ

СЛОВО—КОМСОМЛЬСЬКОМУ ВАТАЖКУ

НА ХЛІБНИХ ПОКОСАХ

більше долаючи гектар за гектаром. Доводилося весь час регулювати швидкість, висоту драбелі, лильнувати за соломкопнувачем. До обіду втомився добряче. І обідали мовчки. Хлопці сиділи зморені, заклопотані. Кожен подумки прикидав, чи впрорався до вечора. (Минулі роки на цьому полі комбайнер цілий тиждень працював).

Не помітили, як до гурту підійшла завідувач клубом Марія Чеботарьова — комсомольський агітатор.

— Чому зажурилися, хлопці? — засміялася дічина.

Марія тримала в руках газету «Молодий комбайнар». Стала читати. Уро-чистого, багаторого. Це був гіл-крий лист переможців минулорічних жнив — новоукраїнців — молодим учасникам збирання вро-жаю. Пилюся про змаган-ня за приз нашого земля-ка космонавта Л. І. По-пова.

Комбайнери слухали уважно. Розмірковували: непогано йти справ-ли. Особливо у молодих. Ні в чому не поступаються ветеранам. На що вже майстер у нас М. Ф. Пере-в'язко, а й він визнає за-в'язаття комсомольців.

до вечора... Майже шодня до нас приходила Марія. Бува-ло, й обід холопе, а хлопці все не відходять від ді-чини — розпитують агіта-тора. А надто в ті дні, ко-ли гостював на Кірово-градщині сам космонавт, наш земляк Л. І. Попов зі своїм зоряним побратимом В. В. Рюміним. Читали вголос газети, навчались у фотознімки. А сівши за штурвал, кожен комсомо-лець йшов на рекорд...

І ось минув тиждень. У господарстві підбили під-сумки змагання молодих жнивників. Про них повідо-мила Марія Чеботарьова. Вітає з перемогою заві-дувачий відділом комсо-мольських організацій рай-кому комсомолу Анатолій Подольак.

Підсумки справді непо-гані. Станіслав Чижович зі своїм помічником Богдан-ом Полянським підібрав валки на площі 163 гекта-ри і намолов уже 3622 центнери зерна. Це третій показник у колгоспі. Біль-ше 4 тисяч центнерів на-рахунок іншого комсо-мольського екіпажу, у яко-му трудяться Іван Батін-ський та Михайло Марчен-ко. Другу п'ятіденку ми з Володимиром Турником утримуємо перехідний чер-воний вимпел ЦК ЛКСМУ, намоловивши 6283 центне-ри зерна.

Завершуються жнива у господарстві. Збираємо непоганий урожай. В цьо-му є і наш немалий вклад. Нам би хотілося, звичай-но, більшого. І в останні дні, що залишилися до кінця жнив, ми працюва-тимемо з такою ж напру-гою, з таким же завзяттям,

на стала перевіркою на-шого комсомольського ха-рактеру. А космічних ви-сот ми обов'язково сягне-мо. Як зберемо всі зорі на хлібних покосах.

В. ОЗІРНИЙ.

с. Долинське, Олександрійський район.

Така форма обслуговування трудівників ферм і по-лів, як агітпоїзди, здобула повсюдне визнання. Вели-кою популярністю на нинішніх жнивах користується агітпоїзд № 5 Кіровоградської обласної організації. У його складі — лектор, медпрацівник, художник, фо-тограф, агітбригада Кіровоградського Будинку куль-тури імені Компаніїца. Крім того, жнивники мали змо-гу придбати безпосередньо в полі необхідні промис-лові товари, продукти, книги, які доставлялися в агі-тативний пункт села продано таких товарів на 12 тисяч карбованців.

На зйомку: виступають учасники агітбригади Будинку культури імені Компаніїца. Фото В. ХАЩИНІНА.

КОМІТЕТ КОМСОМОЛУ:

До жнивників, у поле

СТИЛЬ РОБОТИ

усіх збирально-транспорт-них. Це молоді хлібороби з колгоспу «Мир». Загін очолює секретар комсо-мольської організації гос-подарства молодий кому-ніст Анатолій Колечкін. Зобов'язалися хлопці зі-брати хліб на площі 1434 гектари і ось уже впритул підійшли до цієї цифри. Достроково.

Добре налагодили ро-боту і комсомольсько-мо-лодіжні збирально-тран-спортні загони зі згадува-ного уже колгоспу «Роди-на» та з радгоспу «Кірово-градський».

КОЖНОГО дня по обіді працівники райкому їдуть у поле, туди, де ви-рішується доля врожаю-81. Хлібороби чекають під-тримки райкомівців, чека-ють поради, теплої сло-ва. Бо вони допомагають.

Наведу приклад. Воло-димир Максимук торік по-сів друге місце серед мо-лодих комбайнерів райо-ну. Старанно готував тех-ніку і цього року. Але ви-йти в поле довелося трохи пізніше — кілька днів був зайнятий на інших важли-вих польових роботах, по-тім дощ іще на добу від-тягнув початок жнив. Коли ми навідалися до Володи-мира, він з неохотою роз-повідав про свої справи. Відчувалося, що юнак втратив віру в те, що змо-же бодай повторити своє торішнє досягнення. Ми говорили з Максимуком недовго. Але щиро, від-верто говорили про те, що від результату кожно-го зокрема залежить успіх спільний. І не слід підда-ватися тимчасовому роз-слабленню та ще саме то-ді, коли треба потрудитися

через день, які відобра-жають хід соціалістичного змагання серед збираль-но-транспортних загонів і комбайнових екіпажів.

Цього року райком ком-сомолу потурбувався, щоб прізвища молодих хлібо-робів у цих бюлетенях по-давалися окремим спис-ком. Бюлетені ми роз-повсюджуємо в усіх госпо-дарствах району.

Очолують нині соціаліс-тичне змагання серед ком-байнових екіпажів Віктор Бухан і Олег Колечко з колгоспу імені Кірова Близько шести тисяч цент-нерів зерна намоловили вони «Нивою». До речі, Олег за спеціальністю ін-женер-механік, але ось уже третій рік сідає за штурвал комбайна. Моло-дий комуніст власним при-кладом запалив комсо-мольців на високі резуль-тати, по-справжньому ви-правдовує довіру, виявле-ну йому молоддю госпо-дарства (Олег — секретар комітету комсомолу кол-госпу).

Не відстають від кіров-ців Ігор Тоцький і Микола Колосов з колгоспу імені Свердлова: п'ять зірок майорить на кабінці їхньо-го СК-5.

Навідуємося ми не тіль-ки до правофлангових змагання. Часто буваємо і в тих, хто відстає. Відві-дуємо, щоб допомогти хлопцям, словом підтри-мати їх у цю напружену жнивну повінь.

В. ДОНЦОВ, інструктор Маловис-ківського райкому ЛКСМ України.

ЛИСТИ НАШИХ ЧИТАЧІВ

Продовжують справу батьків

Педагогами класів Зайківської середньої школи Онуфріївського району багато уваги приділяють проф-орієнтаційній роботі серед школярів. Тут роблять усе можливе, щоб юнак чи дівчина ще за шкільною партою вирішили, куди піти вчитися. Звілкую допомогу подає вчителю правління місцевого колгоспу «Путь Октября», який очолює О. Г. Кравцов.

Результати цієї роботи досить відчутні. Ось хоча б такий приклад. У школі ще йшли випускні екзамени, коли десятикласники Віктор Олександров, Ігор Ковгун та інші подали заяви до правління колгоспу з проханням записати їх у збірально-транспортні загони. Під час навчання у десятиріччя вони опанували професію тракториста і вирішили потрудитися на жнивах. Нині хлопці відвозять від комбайнів солом'яну січку.

З повагою говорять у селі про цьогорічну випускницю комсомольку Олену Паномаренко. Після закінчення школи вона залишилася в рідному колгоспі й зараз працює на тракторі Т-16. Її наставник І. К. Стрельцов вірило, що з дівчини буде хороший механізатор.

М. АЗОВЧЕНКО.

Бригадна стіннівка

Щодня, идучи на роботу, я зазираю до бригадного клубу — чи не з'явився там новий номер стіннівки «Колос». Її вже кілька років редагує молодий комуніст З. Красько.

До газети охоче дописують колгоспники, особливо молоді — механік І. Огупор, механізатор Ф. Станкевич, телятник Н. Турин.

Стіннівка відгукується на всі події в житті бригади. Так, на заготівлі кормів ланка, яку очолює молодий комуніст В. Деркач, вийшла переможцем змагання в господарстві. Про складові успіхи цього колективу розповіла стаття, вміщена в «Колосі». Дружній шарж і віршоване зітання передовій доріжці В. Твардун, вміщені в останньому номері стіннівки. Повідомляється тут і про хід нашого змагання з бригадою-суперницею.

Початкуючі поети Т. Задорожна, М. Буткевич, Г. Полко, Н. Гурин випускають додаток «Веселка», який користується популярністю у молоді.

Два рази на місяць з'являється сатиричний листок стіннівки «На гачок». У ньому вміщуються малюнки, фотозаписування, гуморески, байки. Ледарям і марностратникам добре дістається. Буває, що одялий підпис під карикатурою стає частішою, і про «героя» тоді дізнається весь колгосп.

Комсомольці — члени радколегії добираються, щоб кожен критичний виступ стіннівки був обговорений у колективі, вживалися заходи.

В. ТЕТЕРЯ,
телятник колгоспу
«Зоря».
Онуфріївський район.

ЗАВТРА — ВСЕСОЮЗНИЙ ДЕНЬ ЗАЛІЗНИЧНИКА

Близько трьох з половиною тисяч молодих залізничників, серед яких майже 80 процентів комсомольців успішно несуть ударну вахту першого року п'ятиріччя. В авангарді соціалістичного змагання серед КМК — колектив вантажної електровозної колони імені 60-річчя комсомолу України із Знаменського локомотивного депо, де групкомсоргом А. Литвинов. Тільки за перше півріччя цей КМК перевіз понад план 446 тисяч тонн вантажів, змонтував 200 тисяч кіловат-годин електроенергії. Молоді залізничники провели 845 важкоаварійних поїздів.

Добре працює і комсомольсько-молодіжний колектив стан-

ції Фундукліва Олександрівського району. На 135 процентів постійно виконують планові завдання члени КМК Гайворонського тепловозоремонтного заводу. Тут у числі передовиків — КМК, де групкомсоргом З. Яковенко.

А колектив залізничної станції Кіровограда за підсумками соціалістичного змагання першого півріччя посів перше місце серед колективів Одеської залізниці. Комсомолец Євген ОЛІЙНИК (на фото справа) працює тут помічником машиніста маневрового тепловоза. Він щодня перевищує норми. Десятий рік сумлінно трудиться упорядкувачем поїздів Сергій ПЕТРИЧУК.

Фото В. ГРИБА.

ПОЗИВНИ УДАРНИХ БУДОВ

Канал, який прокладають від Дніпродзержинська до Сіверського Дінця, забезпечить водою промислові міста Донбасу. Жителів цього регіону, допоможе сільським трудівникам добиватися сталих врожаїв. Перша черга каналу вже вступила у стрій. Двадцять тисяч кубометрів води виліє зона щодня. Друга черга проляже від Краснопарівки до Сіверського Дінця. Будуватиме її Добропільське будівельно-монтажне управління.

Днями в редакції «Молодого комунара» побувала Катерина Федорівна Аксененко, старший інспектор відділу кадрів Добропільського БМУ. Ось що вона розповіла про цю комсомольську ударну будову республіки.

ЗАПРОШУЄМО В ДОБРОПІЛЛЯ

— На спорудженні каналу, що проляже через три області, працює біля двох тисяч робітників. Паралельно будують будинок культури, палац спорту, чудовий стадіон — усе це до послуг молоді. Забезпечуємо ми і житлом. Та й заробітки непогані. Крім того, будівельники користуються профілактикою, а на Азовському морі закінчується будівництво турбаз.

— Чи можна до вас приїжджати без спеціальності?

— Так. За два-три місяці в Добропільському учбовому комбінаті можна отримати посвідчення електроварника, бетонника, монтажника, муляра. А саме люди цих спеціальностей у першу чергу потрібні на будові...

— Певно, є де у вас і відпочити, провести дозвілля?

— Звичайно. Кіногосп, будинок культури, палац спорту, чудовий стадіон — усе це до послуг молоді. Забезпечуємо ми і житлом. Та й заробітки непогані. Крім того, будівельники користуються профілактикою, а на Азовському морі закінчується будівництво турбаз.

— Чи можна до вас приїжджати без спеціальності?

— Так. За два-три місяці в Добропільському учбовому комбінаті можна отримати посвідчення електроварника, бетонника, монтажника, муляра. А саме люди цих спеціальностей у першу чергу потрібні на будові...

МИР — НАЙБІЛЬШЕ БЛАГО НА ЗЕМЛІ

РАДЯНСЬКИЙ ХАРАКТЕР

Чимало днів минуло відтоді, як закінчила роботу сесія Верховної Ради СРСР, а я не перестаю думати про цю важливу подію. Звернення до парламентів і народів світу, яке зачитав на сесії Генеральний секретар Центрального Комітету КПРС, Голова Президії Верховної Ради СРСР товариш Л. І. Брежнев, глибоко схвилювало мене, зашло в душу.

У кожному його слові — тривога і турбота про долю людства, про мир і щастя. Усім чесним людям світу зрозумілі прагнення захищати мир, покласти край гоїч озброєнь. А надто тим, хто пережив лихоліття війни.

Мені не довелося воювати на фронтах Великої Вітчизняної. Та як боляче опалала вона мене жорстоким вогнем! 1944 року від нещастя і холоду я захворів на поліартрит. І ось уже майже 40 років прикута до ліжка...

А скільки на планеті покалічених війнами, безневинних жертв любителів поборювати зброєю! В Хі-

росімі, Нагасакі, В'єтнамі...

А в скількох країнах люди, спокутуючи тяжкі гріхи війни, вичають життя самогубством? Про це преса капіталістичного світу повідомляє, як про звичайний, буденний факт...

Хіба це не жахливо? Хіба цього не розуміє президент США Р. Рейган, який так сміливо заявляв про необхідність воєн? Тільки недоліки можуть прагнути розв'язання війни.

Я, немічна жінка, не впадаю у відчай. Наша радянська дійсність вселяє віру в завтрашній день. І я хочу жити, щоб прокласти війну. Горда тим, що рідна Комуністична партія неухильно проводить миролюбну політику. Прислухаю свій голос до закликів до миру, співробітництва і взаєморозуміння. Звертаюся до молодих: бережіть мир, боріться за мир, захищайте мир — найбільше благо на землі.

Р. ЧЕРНЕГА.

с. Кіровка, Малозісківський район.

Позавтра він сльозами обтече.

Короткий і рознажливо густий,

Моя та любов, що заявила пізно.

Така слякова і така первісна,

Аж хочеться у казку забрести.

Світлішає буденна суєта.

Комусь досадно, а комусь і смішно...

А сніг іде розпачливо, негіннито

І посмішки скептичні заміта.

Ми — земляни

Якби скидати зброю в труну...

На землі, що сміється калінино,

Будем мати тоді ми одну,

Всеннаєтну свою Батьківщину.

І в обіймах старезних дібров,

Там, де сонце погідне і щедра,

Не збачу я, народжена знов,

Що рідніше — ліани чи верби?

Як на трає Венери — Земля

«Хто ви є?» — запита марсіанин,

Головою кивну звіддала

І гукну йому так: «Ми — земляни!»

КОНКУРС: «МОЛОДИСТЬ ЗЕМЛІ»

Тамара Журба живе і працює в селі Ізваніці Долішнього району. Перші свої вірші надрукувала в «Молодому комунарі». З того часу її поезії з'являються в республіканських газетах, журналах, альманахах.

Т. Журба — автор поетичної збірки «Дотиком серця». До друку підготувала другу книжку.

Тамара ЖУРБА

Останній сніг

А сніг іде. Не розгубить очей.
Обліплює куші, дерева, стріки.
Та що цей сніг? Яка від нього втіха?

Син вольності

МИНУЛО

140 РОКІВ

З ДНЯ ЗАГИБЕЛІ

М. Ю. ЛЕРМОНТОВА,
ВЕЛИКОГО
РОСІЙСЬКОГО ПОЕТА

«Кавказ був колись його поезією, — писав В. Бєлінський, — і після Пушкіна ніхто так поетично не описав його, як Лермонтов...»

Тут він думав про майбутнє, про нові літературні твори. Смерть зруйнувала всі задуми...

Біліє парус одинокий
В тумані моря голубім!..

Я дуже люблю вірші поета. Я уявляю собі місце, де побував Михайло Юрійович. Хатинку на Кавказі, де він жив у заслання і де нині Державний музей-заповідник його імені. І старий клен у саду, і будинок Реброва у Кисловодську — єдиний будинок, де в різні часи побували О. С. Пушкін і М. Ю. Лермонтов. Знамениту Лермонтовську скелю; пам'ятаєте, в «Герої нашого часу» — місце, де відбулася дуель Печоріна з Грушницьким!..

На початку квітня 1840 року Лермонтов після дуелі з де Барантом сидів на гауптвахті. Тут його відвідав В. Бєлінський. Це була вже друга їхня зустріч (під час першої вони так і не знайшли спільної мови). І ось що згодом розповідав Бєлінський про цю зустріч І. Панаєву:

«...Перші хвилини мені було незручно, та потім заговорили про англійську літературу і Вальтера Скотта. «Я не люблю Дельтєра Скотта, — сказав мені Лермонтов, — в ньому мало поезії. Він сухий». І почав доводити цю думку. Я дивився на нього — і не вірив ні очам, ні вухам своїм. Обличчя його стало натуральним, він був у цю хвилину самим собою. В його словах було стільки істини, глибини, краси! Я вперше побачив справжнього Лермонтова, яким я завжди хотів його бачити... А він чудний! Гадаю, кається тепер, що дозволив собі хоч на хвилину бути самим собою, — я певний цього...»

Суперечлива, вразлива натура, Лермонтов був поетичним у своїх переживаннях. Він зневажав царизм. Його твори кликали до бунту. Поет гостро відчував трагічну долю свого сучасника, що не бачив шляхів боротьби зі саволеною самодержавством, але й не виправдовував пасивності, оспівував громадянську мужність. І поряд з цим — зворушлива ліричність...

Геніально обдарований поет, драматург і прозаїк загинув, не доживши до 27 років. Але я беру до рук томик його творів — і він оживає переді мною. З усіма своїми сумнівами, втратами і шуканнями. Ми розмовляємо з ним. І глибоко-глибоко в душу западає кожне його слово...

І. ЯВОРСЬКИЙ,
учень 8-го класу.
с. Салькове
Гайворонського району.

- ◆ СПОРТ І ТРУД ПО-РУЧ ІДУТЬ.
- ◆ ОРІЄНТИРИ ДЛЯ «ЗІРКИ».
- ◆ ФУТБОЛЬНЕ ПОЛЕ ЧЕКАЄ... КОСАРІВ.

А НАЛІЗУЮЧИ роботу колективів фізкультури по впровадженню нової фізкультурного комплексу, ми брали до уваги передусім якісні показники підготовки значківців ГПО: масовість, майстерність багатоборців, практику проведення турнірів, участь спортсменів колективу в районних, міських та обласних змаганнях. Нас цікавило й те, як пропадають нормативи й вимоги комплексу, які заходи практикуються на честь 50-річчя ГПО.

У першому кварталі року перехідний кубок «Молодого комунара» завоювали значківці колективу фізкультури Гайворонського теплозонаремонтного заводу.

І ось за підсумками найвищий бал — у колек-

тиву фізкультури Кіровоградського машинобудівного технікуму, якому буде вручено кубок «МК».

У сьогоднішньому випуску «Старту» подіємо розповідь про фізкультурників цього навчального закладу.

У ході огляду редакція газети «Молодий комунар» разом з обласною радою ДСТ «Авангард» вирішили провести турнір з багатоборства ГПО серед цехових команд підприємств області. Під час першого й другого етапів тривали поєдинки безпосередньо на спортивних базисах заводів і фабрик — визначалися кращі багатоборці, виконувалися команди, які потім змагалися між собою.

І от сьогодні найсильніші цехові команди боротимуться за приз «Молодого комунара». Початок змагань о 10 годині ранку на стадіоні спортклубу «Зірка».

ХТО БУДЕ В ЗІРНИЙ?

На стадіоні «Зірка» обласного центру проходять фінальні змагання першості Центральної ради ДСТ «Авангард» з футболу на приз республіканської газети «Комсомольське знамя». В іграх беруть участь п'ять команд юнаків — вихованців ДЮСШ і груп підготовки молодих футболістів при колективах майстерів першої і другої ліги: «Металург» із Запоріжжя, сумський «Фрунзенець», «Кривбас» з Кривого Рогу, «Сокил» з міста Ровенщини, що на Волинці, лавотракторів і організатори поєдинків — спортсмени кіровоградської «Зірки». В першому матчі «Фрунзенець» переміг «Металург» — 0:2. А «Зірка» взяла гору над «Кривбасом» — 3:1.

Чергові матчі закінчилися з такими результатами: «Сокил» — «Металург» — 0:0, «Кривбас» — «Фрунзенець» — 1:1, «Металург» — «Кривбас» — 1:0, «Зірка» — «Сокил» — 5:0.

Команда-переможець і призери визначаться у неділю 2 серпня.

В. ШАБАЛІН.

ЧИЙ СТАДІОН?

ФОТОЗВИНУВАННЯ

На лівому березі Інгулу — цехи заводу «Червоний дзеркальник», на правому — житловий масив (провулок 2-й Приморський). І ось тут, де річка омиває невеликий півострів, нещодавно з'явився розсадник бур'янів.

Але, що це? В двох місцях серед цього зеленого плетива стирчать футбольні ворота. Ось так диво — це ж стадіон! Чий же? В Кіровоградському райспорткомітеті м. Кіровограда подивуються, що колись тут господарювали спортсмени шпатажно-виробничої фабрики, а потім його закріпили за якимось іншим підприємством. Стадіон переріс, трохи розрівняли, навізли на бігові доріжки піску і залишили на два роки, мовляв, хай утримовується земля, хай заростає бур'яном. Який хоч спортивний у нас травичка тут росла (а не двомагроші будили), то хлоп'ята з 2-го Приморського провулку якось уже й без інструкторів та тренерів бігали б за м'ячем. Нині ж через хащі до воріт їм пробратися дуже важко.

Сподіваємось, що комсомольські активісти обласного центру встановлять точню, за ким закріплений забутий стадіон, знайдуть косарів і зроблять його хоч трохи схожим на спортивну базу.

За призером —

ИДЕ ОБЛАСНИЙ

ОГЛЯД РОБОТИ

КОЛЕКТИВІВ

ФІЗКУЛЬТУРИ

ПО ВПРОВАДЖЕННЮ

КОМПЛЕКСУ ГПО

НОВАЧОК

У НИХ немає великого спортивного комплексу, де б одразу можна було вивести на старту більше 1500 учнів. На простих майданчиках групами тренуються і змагаються легкоатлети, гандболісти, волейболісти, велосипедисти. Найбільш масова секція з багатоборства ГПО, де відібрані кращі члени підготовчих груп.

Випадачі фізичного виховання М. М. Запльоскіна та М. С. Бикова, їхні колеги на початку навчального року аналізують результати кожного новачка, а потім визначають для них індивідуальні плани фізпідготовки. Перспективних запрошують у спортивні секції, слабкіших — у групи ГПО. Через кілька місяців — знову контрольна перевірка. І зворотній початковий етап поруч із спортсменом, який виступав на районних і міських змаганнях.

Добре попрацювали фізкультурні активісти машинобудівного технікуму в першому півріччі. Підготовлено 22 першорозрядники, понад 450 спортсменів масових розрядів, 506 учнів технікуму носять значки ГПО, 725 збираються скласти залік з фізичної та військово-технічної підготовки восени.

М. М. Запльоскіна часом запитують:

— Як вам вдається зразково підготувати таку велику групу багатоборців ГПО?

Відповідь одна:

— Підготовка і перепід-

готовка. І змагання за змаганнями.

Справді, поєдинки тояться тут між командами окремих груп, відділень. Два великих турніри з багатоборства ГПО прозвали М. С. Бикова і М. М. Запльоскіна з участю 300—350 юнаків та дітчат. Було виявлено перспективних спортсменів, яких об'єднали в збірну команду. Вона виграла фінальні поєдинки вихованців середніх навчальних закладів. Змагання прозвали обласна рада ДСТ «Авангард». Відзначилися тут кандидати в майстри спорту Віталій Мельник, Сергій Кушпіль, Валерій Горщук, Ігор Бордачова, які наблизилися до своїх результатів до чемпіонів області. Потім була першість Центральної ради «Авангард». Олександр Глуценко і Віталій Мельник привезли додому срібні нагороди, Сергій Кушпіль — бронзову. Вони підтвердили норматив кандидата в майстри.

Високі показники у цьому колективі допомогли ще й тому, що тут постійно шукають нові форми пропаганди комплексу ГПО. Техніку підтримує шефські зв'язки із спортклубом «Зірка». Заводчани допомагають майбутнім машинобудівникам в організації змагань, запрошують на свої спортивні бази. Тож є бажана віддача.

А. ПОДОЛЬСЬКИЙ,
голова Кіровоградського міського спорткомітету.

ЩО РАЗУ шпигувальники кіровоградської «Зірки» йдуть на стадіон, запитують один одного: «А чи не підведуть наші хлопці?» Невдачі «Зірки» у першому колі цьогорічного чемпіонату країни (нагадаємо, що вона зайняла аж сімнадцятий рядок у турнірній таблиці, набравши лише 19 очок: 4 перемоги, 11 нічиїх, 7 поразок, 17 забитих і 20 пропущених м'ячів) спонукали любителів футболу пред'явити їй серйозні претензії. Часто порушували ігрову дисципліну В. Хронов, С. Глизенко, А. Карп'юк, Ю. Шейбак, М. Порошин, окремі гравці намагалися поодинокі прорватися крізь оборону суперників, забувши, що тільки колективна гра дає бажані результати. І молодому поколінню «Зірки» бракувало сміливості.

Критика справедлива — не такою ми хочемо бачити свою команду, котра обіцяла нам на початку сезону показати інший почерк. Це вилізе і наставник «Зірки» заслужений тренер УРСР О. І. Расторгусь.

Дехто з відвідувачів стадіону висловлював категоричну думку: «Раз програють, два програють, а на третій матч ми просто не прийдемо». Справжній доброзичливі (таких багато) намагалися зрозуміти гравців і підтримати їх морально.

А. І. БАБИЧ, будівельник:

— «Зірці» треба спокійно пережити кризу, бо роздратування, безнадія, невпевненість у своїх силах тільки зашкодять. Думаю, що невдачі команди мають не тільки ігровий характер, негнимо треба ядатися до організаційної перебудови. Просто дивно, які спокійні ті, хто сидить на лаві запасних і як інколи недоброчливо дивляться на них «старожилки». Якщо ми хочемо оновлення, то тренери разом із провідними гравцями мають допомогти новачкам, щоб ті могли якнайшвидше ввійти в добру форму.

За такий короткий час — одинадцять нічиїх! Такий «рекорд» встановили лише дві команди — «Фрунзенець» і «Зірка». Про що говорять ці статистики? Нападаючі наспроможні пройти через оборонні лінії суперника.

А що буде далі?
В. П. ТЕРДОСТУП, голова обласної футбольної федерації:

— Якщо гравці приймуться почуттям високої відповідальності за результати всіх ігор, ми не матимемо до них претензій.

ЗАВЗЯТТЯ — ВІД СТАРТУ ДО ФІНІШУ

доброзичливо бажать любителі футболу «Зірці»

або їм бракує точних ударів у завершальний момент атаки. Так було вже не раз із Валерієм Самофаловим, Сергієм Ралоченком, Олександром Алексєєвим. Не може спрацювати розсудливо і захист — відсутній суцільний ланцюг, що міг би перегордити шлях суперникам, які бачать щілини, і проникають до воріт «Зірки». Коли ж треба змінювати малюнок гри, до якого звикли супротивники, наші земляки вже не можуть цього зробити — не хочуть ще раз помилитися або ж бракує фізичних сил.

Якщо подивитися турнірну таблицю з урахуванням перших ігор другого кола, то стане ясно, що тут можуть відбутися серйозні зміни після кожного туру — так швидко за результатами стали одна до одної команди. Варто було «Зірці» ледо активізувати ігровий процес, як вона вже впритул наблизилася до провідної десятки: три матчі принесли їй п'ять очок — це рівнок уперед, якого чекали вболівальники.

Так, нозачки фізично ще не дуже сильні, але гравці пророчать їм вітний перспективу. До порушників дисципліни варто ставитися принциповіше. І тренери, колектив повинні створити таку атмосферу, в якій би не могла прорости жодна шкідлива насінина. Однак за атмосферу доброзичливості, якщо хвиля допущена неспівідомо. Не треба одразу рубати ланцюг, вдаватися до пересізу і тут же шукати «виручалів» далеко від рідного дому. Ще й ще раз придивімося до своїх наймолодших вихованців.

У колективі відбулась серйозна розмова, зроблені висновки, намічено заходи для подальшого руху вперед. Пружину стиснуто, і вже ми бачимо той вагітний, який виводить команду на чітко окресленій площині. Хоч і не все було гаразд у грі з «Металургом», хоч не одразу ввімкнуло всі механізми за визначеною формулою тренерів, та все ж «Зірка» перемогла суперника на його полі. Значить, можна грати красиво і результативно.

но, якщо згуртуватися. Огже, є надія на припороження результативності кожної гри. Що цьому завдає?

В. К. ІВАНЕЦЬ, тренер спортклубу «Зірка»:

— Я треную легкоатлетів. Але мені не байдуже, як грає «Зірка». Хотілося б її повернення на вищі щаблі турнірної таблиці. І вона таки повернеться, якщо наші гравці зберігатимуть запал і завзяття і аж до фінішу їх не охолоджуватимуть. Треба забути міркування деяких футболістів: мовляв, нема чого дуже старатися, все одно до першої ліги нам не прорватимся, досить закріпитися і в другій. Ні, дорогі земляки: висока якість гра — це не тільки висока результативність, це передусім красива гра, з повною віддачею сил, це максимальне згуртування усіх складових майстерності футболіста.

«Зірка» не піддавалась іменитим клубам, брала реванш за поразки. Хай же не забувають про це новачки. Та ще треба вірити бачити себе за кілька турів наперед. Все це буде, якщо в команді визначаться справжні лідери. Без них не зцементується колектив. З'являться яскраві лідери — буде наступальність, і буде індивідуальний почерк усієї команди.

Сходження «Зірки» бажать всі. В спорткомітетах, комсомольських організаціях, навчальних закладах розробляються заходи, спрямовані на подальший розвиток масового футболу. Намічено додатково створити футбольні відділення в комплексних ДЮСШ, організувати спеціалізовані класи в загальноосвітніх школах, триватиме робота по підготовці кваліфікованого покоління «Зірки». І спортивну базу для наших майстрів буде поліпшено. Тільки хай же нині тепер зроблять певний крок вперед.

28 липня «Зірка» в Черкасах зустрічалась з місцевим «Дніпром». Рахунок матчу — 1:1.

Кіноекран серпня

27 серпня у нашій країні шанувальники кіномистецтва святкуватимуть День радянського кіно. Кінофікатори області старанно готуються до нього. Глядачі матимуть змогу познайомитися в серпні з новими роботами провідних режисерів нашого кіно — Є. Шерстобитова, В. Трегубовича, Ю. Озерова, В. Іванова, Д. Рітенберга та інших. В їхніх філь-

мах — зустрічі з відомими акторами Михайлом Ульяновим, Мариною Нейоловою, Леонідом Кураловим, Миколою Гриньком, Іриною Купченко, Романом Громадським, Михайлом Глузським, Оленою Прокловою та багатьма іншими.

Кіноперегляд місяця відкривають мистці «Мосфільму». Вони виносять на суд

глядачів двосерійну художньо-публіцистичну картину «О спорт, ти — мир!», де йдеться про історію зродження та розвитку олімпійського руху. Творці фільму: Б. Річков — автор сценарію, Ю. Озеров — режисер-постановник, олімпійські чемпіони і рекорсмени світу — виконавці головних ролей, а та-

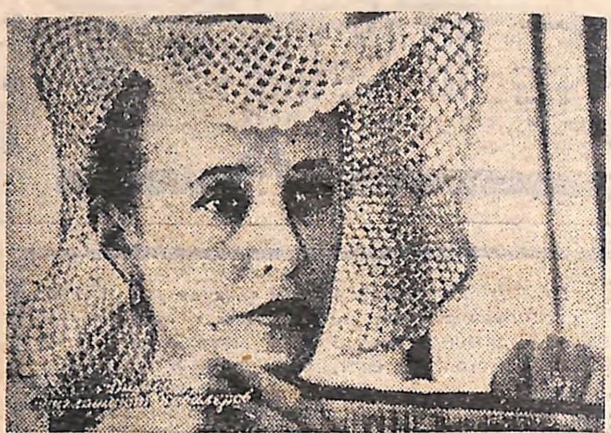
кож численний загін кінооператорів.

«Дами запрошують кавалерів» — так називається лірична стрічка, яку представляє також ця кіностудія. Поставлено її за мотивами оповідання Лева Славина «Кафе «Канава».

Проблеми самотності, пошуків щастя і кохання присвятив цей фільм режисер-постановник Іван Кісасавілі. Головні ролі виконують Марина Нейолова та Леонід Куралов. На кіностудії «Ленфільм» кінорежисер Леонід Менакер, знайомий глядачам по фільмах «Не забудь, сталіца Лугова» та «Молода дружина», поставив нову картину — «Остання втеча». Відповідальність батьків, дорослих перед дітьми — ось головна тема фільму, в якому знову продемонстрував свою блискучу акторську майстерність Михайло Ульянов.

Любителів детективного жанру чекає зустріч з ще однією ленфільмівською стрічкою — «Два довгих гудки в тумані» режисера Валерія Радченка і сценариста Едгара Дубровського. У фільмі знімаються Олександр Пороховиць, Любов Віролайнен, Микола Гринько, Віктор Прокурин.

У картині молдавських кіномистців «Де ти, коханий?» знімає народна артистка Української РСР Софія Ротару. Цього разу популярна естрадна спі-

вачка виступає не лише як виконавиця вже знайомих і написаних спеціально для цього фільму пісень, а і як драматична актриса. Автор музики — композитор Олексій Мажуков. На кіностудії імелі О. Довженка за повістю Б. Воробйова «Прибій біля Котомарі» кінорежисер Є. Шерстобитов за власним сценарієм поставив новий героїко-пригодницький фільм «Беремо все на себе». Події цього кінотвору переносять нас в останні роки Великої Вітчизняної війни. Це фільм про мужність, героїзм, внахідливість, самовідданість моряків-десантників, яким доручено надзвичайно важливе завдання.

Ролі виконують В. Нікітін, Г. Дворніков, О. Кирілін, В. Папорін.

Глядачі також зможуть познайомитися з французьким фільмом «Удар головою». Герой картини

футболіст Франсуа Перрен проходить шлях від невдахи до загального улюбленця. Місто, яке протягом кількох місяців жорстоко переслідувало Перрена, кладе до його ніг (що забили два вирішальних голи) і гроші, і роботу, і машину... Але Франсуа не хоче і не може дарувати тих принижень, яких зазнав і пережив — і він починає мстити, завдаючи місним верховодам «удар головою». Удар, продуманий до дрібниць, такий, який викрив нікчемність і розбещеність «господарів» міста... Головні ролі виконують один із найпопулярніших молодих акторів Франції Патрік Девар.

С. ІЛЯШЕНКО,
редактор обласного управління кінофікації

На знімках: надри з фільмів «Дами запрошують кавалерів» та «Остання втеча».

ПОСЛЕДНИЙ ПОБЕД

ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ КІРОВОГРАДСЬКОГО М'ЯСОКОМБІНАТУ

НАБИРАЄ УЧНІВ

на 1981—1982 навчальний рік.

Заклад готує кваліфікованих робітників для м'ясної і молочної промисловості.

Приймають юнаків і дівчат віком від 16,5 року — для молочної промисловості, віком від 17,5 року — для м'ясної промисловості, які мають середню освіту.

Строк навчання — 1 рік. Учні забезпечують триразовим харчуванням, гуртожитком. Вони одержують стипендію — 18 крб. на місяць. Воїнам, звільненим з лав Радянської Армії, до стипендії додають доплату за таким розрахунком, щоб стипендія і доплата дорівнювали тарифній ставці робітника І розряду (70—85 крб.). Під час виробничої практики всі учні одержують тежину заробітних грошей. Відмінники навчання одержують підвищену стипендію, користуються пільгами при вступі до середніх та вищих навчальних закладів. Час навчання в училищі зараховується до загального трудового стажу.

Вступники подають документ про освіту, автобіографію, свідоцтво про народження, характеристику, довідку з місця проживання, про склад сім'ї та медичну (форма № 233), 6 фотографій 3х4 см.

Документи приймають з 1 червня по 25 серпня, щодня, крім неділі, з 9 по 17 годину.

Адреса училища: м. Кіровоград, Обозницьке шосе, 3. Телефони: 6-70-30, 6-78-28. Іхати автобусами №№ 10, 34 до зупинки «М'ясокомбінат».

АДМІНІСТРАЦІЯ.

Зам. 50.

ОЛЕКСАНДРІЙСЬКЕ ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 3

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ

на 1981—1982 навчальний рік.

Заклад готує кваліфікованих робітників для виробничого об'єднання «Олександрівський».

Юнаків і дівчат з освітою за 10 класів приймають на спеціальності:

машиніст конвеєрів для роботи на вугільних розрізах (стипендія — 30 крб., строк навчання — 1 рік); електрослюсар підземний (стипендія — 129 крб.); машиніст електровозів підземних (стипендія — 129 крб., строк навчання — 1,5 року); машиніст електровозів для вугільних розрізів (стипендія — 100 крб.); машиніст екскаваторів для вугільних розрізів (стипендія — 100 крб., строк навчання — 1 рік); апаратник ауглезабачення для брикетних фабрик (стипендія — 85 крб., строк навчання — 1 рік); токар по металу (стипендія — 85 крб., строк навчання — 1 рік); електрослюсар промислового устаткування (стипендія — 85 крб., строк навчання — 1 рік); намотувальник котлук (стипендія — 30 крб., строк навчання — 1 рік); автослюсар-сварщик (стипендія — 72 крб., строк навчання — 1 рік); слюсар-смазальник електромашин та апаратів (стипендія — 30 крб., строк навчання — 1 рік); слюсар-ремонтник (стипендія — 72 крб., строк навчання — 1 рік); слюсар-інструментальник (стипендія — 30 крб., строк навчання — 1,5 року); наладчик керстатів (стипендія — 30 крб., строк навчання — 1,5 року); продавець промислових і громадських товарів (стипендія — 30 крб., строк навчання — 1 рік); кухар громадського харчування (стипендія — 30 крб., строк навчання — 2 роки).

Початок занять з 1 вересня.

Адреса училища: Кіровоградська обл., м. Олександрія, площа Кірова 18. Телефони: 2-14-32, 2-37-79.

Зам. 71.

ДИРЕКЦІЯ.

КІРОВОГРАДСЬКЕ СЕРЕДНЄ МІСЬКЕ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 6

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ

на 1981—1982 навчальний рік

на спеціальності: машиніст автокранів, електрослюсар, маляр штукатур, монтажник салізобетонних конструкцій, штукатур ліцевальних-платковий, столяр будівельний, електромонтажник по освітленню, освітлювальних та силових мереж, слюсар-сантехнік газопроводів, машиніст екскаваторів однокопшових, машиніст бульдозерів, скреперів.

Приймають юнаків і дівчат з освітою за 8 класів. Строк навчання — 3 роки. По закінченні училища учні дістають середню освіту і спеціальність.

Заробітних на навчання забезпечують гуртожитком, парадним та робочим одягом, триразовим харчуванням, підручниками. Під час виробничої практики вони одержують 50 процентів заробітку. Час навчання в училищі зараховується до загального трудового стажу.

Заклад має добре оснащені навчальні кабінети і лабораторії, навчально-виробничі майстерні, автошкола та спортивний зал, їдальню, спортивно-літне місцевою.

Працюють гуртки художньої самодіяльності, технічної творчості, спортивні секції.

Юнаки до закінчення училища дістають підтримку від привозу до м. Радянської Армії.

Випускники-відмінники користуються пільгами при вступі до середніх та вищих навчальних закладів, одержують направлення до вищих навчальних закладів професійно-технічної освіти, де навчання проводиться на повному державному забезпеченні.

Для вступу необхідно подати заяву із зазначенням вибраної спеціальності, автобіографію, характеристику, свідоцтво про народження, про склад сім'ї та медичну (форма № 286), 6 фотографій 3х4 см.

Початок занять з 1 вересня.

Адреса училища: м. Кіровоград, вул. Волнова, 15. Телефон 3 15-32.

Іхати трейбусами №№ 1, 3, 4 до зупинки «Обласна лікарня».

ДИРЕКЦІЯ.

Редактор В. СТУПАК.

Кіровоградське технічне училище № 6

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ

на 1981—1982

навчальний рік.

Училище готує кваліфікованих робітників із числа випускників восьмирічних та середніх шкіл, а також воїнів, звільнених у запас із лав Радянської Армії.

такі спеціальності:

токар по металу, фрезерувальник, шліфувальник, слюсар-інструментальник, слюсар-ремонтник промислового устаткування, слюсар механоскладальних робіт, столяр-верстатник, столяр-теплар, електромонтажник моделей, модельник по дереву, електрозварник ручного зварювання, газозварник, електрозварник на напівавтоматичних машинах, електромонтер по експлуатації промислового устаткування, електромонтер по ремонту повітряних ліній електропередач, електромонтажник по освітленню й освітлювальних мережах, слюсар-механік по радіоапаратурі, слюсар-монтажник промислового устаткування, електромонтажник по схемам.

Строк навчання — 10 місяців, а для осіб, які закінчили мінімальний комбінат, — 8 місяців, для воїнів звільнених у запас, — 7,5 місяця.

Початок занять з 1 вересня.

Учні одержують стипендію в розмірі 70 крб. на місяць. Тим, що мають гостру потребу, надають гуртожиток.

Звертається на адресу: вул. Денабрівська, 26.

ДИРЕКЦІЯ.

Зам. 40.

«Молодой коммунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМ України

На українському мові

НАША АДРЕСА:

316050, МСП

м. Кіровоград,

вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: відділу листів і масової роботи — 2-45-36; відповідального секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського життя — 2-46-57; відділу пропаганди — 2-45-36; відділу учнівської молоді — 2-45-35; відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; відділу оголошень — 2-56-65; фотолaboratorії — 2-45-35; коректорської — 3 61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Зам. № 379.

Тираж 54000

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.

БК 08547. Індекс 61107.

Обсяг 0,5 друку арку